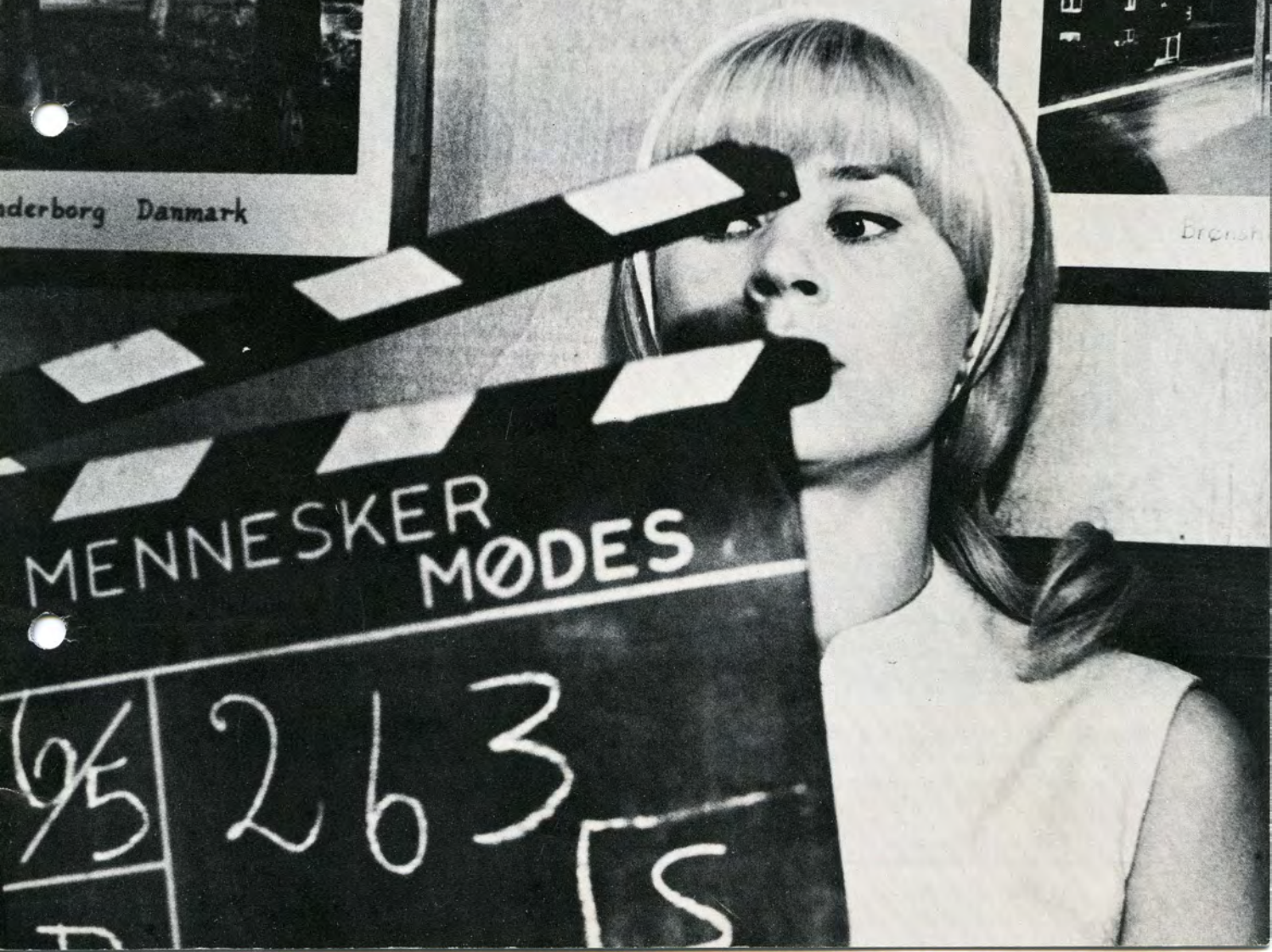

nderborg Danmark

Brønsh

MENNESKER
MØDES

6/5 263
S

MENNESKER MØDES og sød musik opstår i hjertet

efter Jens August Schade's roman

med

Harriet Andersson
Preben Neergaard
Erik Wedersøe
Eva Dahlbeck
Lone Rode
Georg Rydeberg
Lotte Horne
Elin Reimer
Bent Christensen
Knud Rex
Eske Holm
Mona Chong
Cassandra Mahon
Zito Kerras
Ove Rud
Lotte Tarp
Benny Juhlin med flere

manuskript
Poul Borum
Henning Carlsen

kamera
Henning Kristiansen dff

assistent
Leif Jappe

stills
Elliott Landy

musik
Krzysztof Komeda

lyd
Erik Jensen

make-up
Tina Johansson
Karen Balsner
June Pedersen

kostumer
Ulla-Britt Söderlund
Lotte Ravnholt

dekorationer
P. A. Lundgreen

koreografi
Eske Holm

indspilningsledelse
Bjarne Westergaard
J. O. Bohlin (Rio de Janeiro)
Robert McCarty (New York)

assistenter
Anja Breien
Tom Hedegaard
Christian Hartkopp

produktionsledelse
Bertil Ohlsson

en co-produktion af
Henning Carlsen
Sandrew Film & Teater A/B
A/S Nordisk Films Kompagni

drejebog og instruktion
Henning Carlsen

HARRIET ANDERSSON er født i 1932 i Stockholm og placerede sig fra midten af halvtredserne som en af sin generations betydeligste og mest benyttede skuespillerinder inden for svensk film og teater. Hos Ingmar Bergman fik hun sit filmgennembrud i Sommeren med Monika og har hos ham haft flere af sine

vigtigste filmroller, bl. a. i Gøglernes aften, Sommernattens smil og Såsom i en spegel. Hendes teaterdebut fandt sted i Malmø 1954 som Hedvig i Vildanden.

MENNESKER MØDES –
OG SØD MUSIK
OPSTÅR I HJERTET

Det er en historie om RO og ILD og LEG
om kvinder og mænd
om liv og død

Det er en historie om at mennesker mødes
om tilfældighedens forunderlige lovmæssighed
om samtidigheder, om samspil og dobbeltspil

Det er en historie om KÆRLIGHED
om himmelsk og jordisk og djævelsk kærlighed
den himmelske Sofia
den jordiske Masse-Hans
dæmonerne Devah og Sjalof m.fl.
om SØD MUSIK DER OPSTÅR I HJERTET

Det er en historie om mændenes naive ironi og
kvindernes ironiske naivitet
om magt og mystik
om vold og død
om sejr

Det er en historie om erotikkens, og livets, SKØNHED
Det er en historie der rummer både Chagall, Chirico,
Dali og illustrerede Ugeblade og
gamle familiefotografier
der rummer rytme og dans og underfuldhed,
brusende hjerter og brusende tog,
fuglenes ro

Det er en historie om kvinden som skøge, om hendes
lykke

Det er en historie om to unge mennesker der mødes
og skilles og mødes igen

Det er en historie om Danmark og Verden, om sjælen
og kroppen, om drømmen og virkeligheden,
om titusinder af kys

Det er en historie om fantasi og kærlighed
PAS PÅ: DEN BRÆNDER!
Og lyt

til den søde musik –

Poul Borum

POUL BORUM, Henning Carlsens medforfatter til
manuskriptet, debuterede som lyriker i 1962 med
samlingen Livslinier og har siden udsendt en ny digt-
samling om året sideløbende med en aktiv kritiker-
virksomhed. Med manuskriptarbejdet på Mennesker
mødes filmdebuterer Poul Borum, der som indled-
ning til det færdige manuskript skrev ovenstående
»idé-digt«.

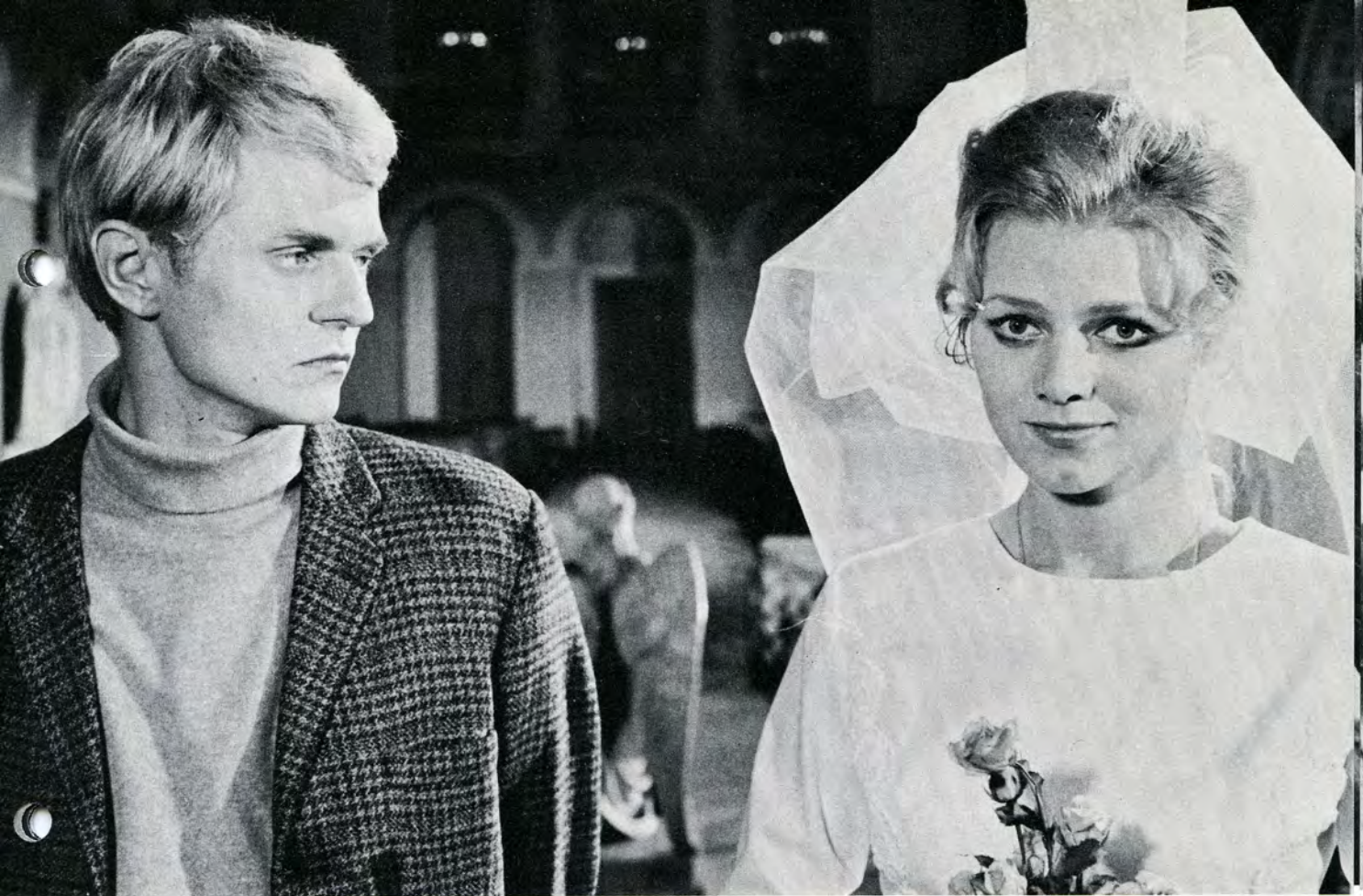
Tegning af Anne Grete fra
originaludgaven

» – og der gik snore fra hendes øjne til hans, hvorpå der hang friske forårsviolær«.

ERIK WEDERSØE, der får sin filmdebut som Hans Madsen, er født 1938 i Helsingør og uddannet på Århus Teater, hvorfra han i 1966 blev engageret til Ålborg Teater. Her så Henning Carlsen ham som Mio i Vintersolhverv og engagerede ham til Mennesker mødes. Erik Wedersøe er nu knyttet til Glad-saxe Teater.

LOTTE HORNE, der som Mithra har sin første større filmrolle, er født i 1943 i Horsens og uddannet på Det kgl. Teaters elevskole. 1966 blev hun ansat som skuespillerinde ved Det kgl. Teater, hvor hun i denne sæson får sin hidtil største opgave i Klaus Rifbjergs nye skuespil Voks.

LONE RODE, der får sin filmdebut som Evangeline, er født i 1934 i København. Som elev af Søren Weiss kom hun i 1957 til Odense Teater og spillede her en række vigtige roller – Agnete i Elverhøj, Cordelia i Kong Lear, eleven i Enetime, Solvejg i Peer Gynt og Wish Luck i Nattens frelse af Schade – indtil hun i

1966 kom til Århus Teater, hvor hun senest har haft en hovedrolle i Mrozeks Tango.

PREBEN NEERGAARD er født 1920 i Odense og begyndte som skuespiller ved Det kgl. Teater. Siden har han spillet og iscenesat på en lang række danske teatre, i de senere sæsoner især i Århus, hvor han med Henning Carlsen som instruktør spillede i Stedfortræderen og i denne sæson har hovedroller i Shaw og Shakespeare.

EVA DAHLBECK er en af Sveriges mest alsidige skuespillerinder, blev i fyrerne en af Dramatens hovedkræfter og har desuden gjort sig gældende som forfatterinde. Hendes filmroller er talrige og spænder fra den heroiske Rya Rya i Kun en mor til den vittige skuespillerinde i Sommernattens smil.

SAGT OM SCHADE

Hans filosofi er speciel, men forfatterskabet har en almen betydning ved den aldeles antiborgerlige opfattelse af erotikken. Det kan måske betragtes som en protest mod den borgerlige moral, og Schade har naturligvis også mødt forargelse og beskyldninger for pornografi. Men forholdet er jo det, at han ligesom D. H. Lawrence kæmper for en ide, en for ham højere moral: kærlighedens renhed, fuldkommenhed og åbenhed. Han føler det erotiske som en naturkraft, der hos de fleste er spærret inde af samfundets og ægteskabets konventioner og opfattet som noget lavere eller urent – som når f.eks. Sofias mor taler om »griseri« og slet ikke forstår »kærlighedens renhed og ubønhørlige magt til det fuldkomne«, »hun skulle bare vide, at hendes datter havde været, hvad hun foragtede mest af alt: et ærligt, livsmodtagende menneske, der i et bordel løftede menneskeheden op i sin sungs sfære, til et lavt moralsk stade, hvor de var sig selv og intet andet –«. Bagved en tilsyneladende umoral kan der ligge »en fantastisk høj moral – måske en stor kærlighed, som hun ikke vil snavse til med noget, der ikke er sandt«. Den himmelske elskov kræver den fulde hengivelse, den er både sjæl og vildskab, og den er noget absolut og overpersonligt, som spotter ægteskabets egoisme.

Sven Møller Kristensen

Schade er i sin kunst uneurotisk, selvom han nok er nervøs, men overalt stråler en fortrolighed med livets større tilskikkelser, en uforundrethed over tilværelsens uendeligt store, der finder sin forløsning gennem en dyb undren over verdens småting. Fra sine mystiske informationer og gennem sine særlige modtageapparater ejer Jens August Schade en vished om verdens sammenhæng og en tro på det evige liv her og nu og – i al evighed, der anbringer ham i en urørlighedens sfære, hvor almindelig trivialitet omskabes til perspektivisk sammenhæng og tilværelsens detailforekomster i lyset af kærlighed og trofast menneskelighed bliver til poesi.

— — —

Det mest forunderlige ved Jens August Schades kunst ud over dens geni er vel, at den overhovedet har kunnet trives i så mange år i vort åndelige klima, hvor man gerne reducerer det »ekstreme« til savlen-de idioti og gør dens egentlige fordomsfrihed til barnagtighed, fordi man ikke selv har de fornødne resourcer til at leve op til den. I denne forbindelse er Schade en »farlig« digter, og det må understreges igen, at den popularitet, han har opnået i vide kredse ved at gå i overfrakke ude og inde i små og store værtshuse, er for intet at regne mod den betydning hans skabende virksomhed har haft som våge-åbner i et miljø, hvor isen stadig truer med at lukke sig over de levende vande.

Klaus Rifbjerg

JENS AUGUST SCHADE, der her ses sammen med Henning Carlsen, er født 1903 og debuterede med digtsamlingen *Den levende violin*. Den efterfulgtes af det satiriske sangværk *Sjov i Danmark* (1928) og af digtsamlingerne *Hjertebogen* (1930), *Jordens Ansigt* (1932), *Kærlighed og kildevand* (1936), *Kællingedigte* (1944) og *Jordens største lykke* (1949). I Schades

prosa er romanen *Mennesker mødes* og sød musik opstår i hjertet (1944) hovedværket. Inden dette skrev han bl.a. romanen *Den himmelske elskov på jorden* (1931) og en række fortællinger – herunder *Kommodetyven*, eller *udødelig kærlighed* (1939). En særlig plads indtager Schades dramatik, der bl.a. omfatter *Marsk Stig*, *Nattens frelse* og *En forårsaften*.

